

handler det jo om, at det er en gruppe, som ikke har en menighed.

Formanden:

Er der flere korte bemærkninger til ordføreren? Ja, fru Karen J. Klint.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Man skal selvfølgelig være fair over for en ordfører, der læser en andens ordførertale op, men nu er fru Irene Simonsen jo ikke en tilfældigt valgt person til at læse op, for fru Irene Simonsen er jo velbevandret i udlændingelovgivning.

Der er jo netop i den lov, som jeg henviste til for lidt siden, en afgrænsning af, hvem det var, man stillede krav til i det fælles lovforslag sidste forår, som vi også stemte for dengang. Vi har også her understreget, at det er for etniske minoriteter. Jeg ved ikke rigtig, om vi kan kalde katolikker og mormoner for etniske minoriteter. Så jeg synes faktisk, at vi har afgrænset det, da det er i forlængelse af det lovforslag fra sidste år.

Jeg vil så høre, om Venstre ikke er lige så positiv for at indgå i en konstruktiv forhandling, som jeg hørte at ministeren er?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg må jo gentage, hvad fru Birthe Rønn Hornbech har skrevet i denne her tale, nemlig at vi er positive over for at kigge på nogle enkelte elementer, bl.a. om vi, når man søger om at få forlænget sin opholdstilladelse, altså når forkyndere gør det, skal stille krav om deltagelse i danskundervisning. Det var en imødekommelse, og vi henviser i øvrigt også til, hvad ministeren har sagt. Så sådan er det.

Så kan jeg blot lige til allersidst sige, at det er rigtigt, at jeg er hovedordfører på hele udlændingeområdet, men jeg har lavet en praktisk deling med fru Birthe Rønn Hornbech, så hun tager det åndelige, og jeg tager det praktiske.

Formanden:

Tak til fru Irene Simonsen. Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Dette forslag er velment, men også præget af en ejendommelig uklarhed eller begrebsforvirring.

Hvorfor skal der tales om udlændinge med særlig religiøs embedsvirksomhed? Hvorfor

ikke nøjes med at tale om udlændinge, der søger ophold og opholdstilladelse i Danmark? For sådanne udlændinge er sagen jo ganske klar, for sådanne udlændinge skal i henhold til udlændingelovens § 11 gennemgå et introduktionskursus, der kræver dansk kundskab og andre betingelser opfyldt. Hvorfor ikke nøjes med at skrive udlændinge?

Her kommer uklarheden ind i billedet, og den udspringer efter min mening af en rigtig iagttagelse og en meget hæderlig hensigt. Forholdet er naturligvis, at forslagsstillerne mener imamer, muslimske præster, når de taler om udlændinge med særlig religiøs embedsvirksomhed.

Det er jo ganske rigtigt, at disse imamer modvirker integration, fordi de medvirker til at fastholde muslimske indvandrere i den muslimske religiøsitet og kultur, som er fremmed for dansk kultur og tradition, og dermed bidrager til at skabe ghettoer eller det, der med Lars Olsens bogtitel kaldes for det delte Danmark. Det er de muslimske præster, der er problemet, for de modvirker, ja, forhindrer ofte integration. Men hvorfor? Ja, slet og ret, fordi de som muslimer er fundamentalt fremmede for dansk kultur, der jo er afgørende bestemt af kristendommen.

Det er al ære værd, at forslagsstillerne vil bidrage til fred og forsoning i landet. Vi kan kun bifalde, at de vil lære fremmede forkyndere om de kulturelle og folkelige vilkår i Danmark, som det hedder: i et demokratisk og et verdsligt samfund. Men hvad er et verdsligt samfund, eller med fremmedordet, et sekulært samfund? Det er jo et andet ord for et kristent samfund. Der findes kun verdslige eller sekulære samfund, hvor den kristne forkyndelse har rensset samfundet for afguder og sagt, at dette er ikke Guds, men kejserens rige.

Kl. 17.15

Det sekulære samfund er derfor både islam fremmed og fjendtligt. Det er jo sagen. Islam er i sin grundforståelse af den hellige lov som noget, der skal gælde ubetinget i samfundet og dermed helliggøre samfundet, uforeneligt med det sekulære eller verdslige samfund, det samfund, der er Danmark. Sådan er det; dette er grundforholdet. Og derfor er det jo, at forslagsstillernes gode og velmente hensigter vidner om stor naivitet for ikke at sige overfladiskhed.

Nej, det er ikke så enkelt. Integration af muslimer i et kristent land er en overmåde vanskelig affære, og der er dem, der med føje vil mene, at det er umuligt. De kan pege på 1.400 års kultur